

תדבר טוב, יהיה טוב

הייתי לאחרונה במכירת חסד בבית שמש, מכירה של מוצרי לחם וחלב, פירות וירקות במחיר מוזל ביותר. כמו בכל שבוע, כנס לשם אחד מתושבי השכונה ממכריי, העמים עגלה גדולה בכל טוב וניגש למוכר. "כמה צריך שלם?" - הוא שאל. הסתכלתי עליו במבט מתפלג, והוא הסתכל עלי חזרה. "כבר תכננת לתת לי 'פסק' [תוכחה], הא?" הוא שאל אותי. אכן ענית. הוא סימן לי שהוא כבר מסיים עם החשבון ואז ידבר איתי, ואני הייתי מסוקרן מש.

כמה דברים אמורים?

מאז שאני מכיר את היהודי הזה, בכל פעם שהוא מסיים את הקניה השבועית הגדולה במכירה הוא שואל את המוכר "כמה הנזק?"... כך הוא בחר להתבטא, אולי כי פשוט יותר מקורי וייחודי לשאול "כמה הנזק" במקום "כמה התשלום".

בכל פעם כזאת, שכאני בשטח, אני לא יכול לשמוע ואני אומר לו: למה אתה אומר כך?! זה לא נזק, זה רווח. אתה מביא אוכל לילדים שלך!

אבל הוא צוחק. רווח או נזק, מה זה משנה?

גם הפעם, בשעה שהוא עמד לסיים את החשבון, כבר עמדתי הכן לדו-שיח הקבוע.

הוא ישאל "כמה הנזק, ואני מיד אתקן אותו 'כמה הרווח'".

אבל כאמור, הפעם זה היה אחרת, ולכן כה התפלאתי לפרש השינוי.

אחרי ששילם, הוא סיפר לי כך: "תמיד אחרי שחזרתי מהקניה, היה איזה נזק. חלב התפוצץ, ירקות התפזרו, שקיות נקרעה, משוה נשכת. תמיד! תמיד היה נזק, עד שחשבתי שככה זה ואין מה לעשות. כששקניתי קנייה גדולה משוה מוכרח להשתבש. 'אבל הדיבורים שלך כנראה השפיעו עלי, והחלטתי לשנות את השפה'.

בקניה האחרונה שאלתי את המוכר 'כמה שלם'?

והנה, באותה פעם לא היה שום נזק! הכל הגיע הביתה בשלמות, כל השקיות, כל הפירות והירקות, דבר לא נעדר!

"נפעמתי ממש. לא דיברתי על נזק, ופשוט לא היה! מאז אני שואל 'כמה שלם', ובאמת הכל מגיע הביתה שלם".

זה היה שיעור מוסר בשבילי. חד"ל אמרו 'ברית כרותה לשפתיים'. ראיתי זאת כאן בחוש.

בואו נשמור על הפה שלנו ונקפיד להתבטא באופן חיובי. לדבר טוב, לאחל ולברך במילים טובות, ולהשיג הרבה רווחים על הדרך.

(גיליון השגחה פרטית).

המשך 'אז ישיר' מעמ' 1

האם ישבר מהנפילה כי אתמול כלל לא נפל!?

מה פתאום זה לא קשור אתמול הוא החזיק בשולחן

גם אתה בחור תדע כשאתמול הכל זרם חלק הקב"ה נתן לך יד מחזקת החשק אחריו דלק

רצה הקב"ה ללמדך ללכת לפסוע לבד כמה פסיעות התחלת ללכת פסעת פסיעה נפלת תוך כמה שניות

מדוע תישבר מדוע תצטער אתמול שהצלחת אין זו חכמה כשהקב"ה נתן לך יד ברור שתראה הצלחה

כשנפלת עתה, דווקא מזה תצמח מזה תדע ללכת קום בחור ותתגבר תתאמץ רק מזה תדע ללכת

(הבה"ח משה ליהמן, ישיבת בית מדרש עליון).

ברכה מעומקא דליבא לבני התורה היקרים המסולאים בפז אברכי הכוללים ובני הישיבות הק' שחזרו בס"ד לזמן חורף, יתן ה' יתגבר זמן חורף מוצלח עם סיעתא דשמיא מרובה ובריאות שלימה

מענה בטלפון לבדיקת קורונה בשבת

ישנה הנחיה מאת גורמי הבריאות, לפיה יש להודיע תוצאות לשומר תורה ומצוות בשבת, רק אם הוא נמצא חיובי לנגיף! בטלפון הראשון מודיעים את תוצאות הבדיקה, ובטלפון השני הנבדק עובר 'תשאלו', ועליו לדווח באיזה מקומות שהה בימים האחרונים, בכדי לחייב להיכנס לבידוד את כל האנשים ששהו בסביבתו במקומות אלו. במקרה שהנבדק לא עונה לטלפון, 'מחלקת איתורים' בארגון זק"א, מאתרים את הכתובת, ושולחים אליו שליח מיוחד להודיע לנבדק על תוצאות הבדיקה. בעיקרון הנוהל לשלוח שליח גוי, אך כאשר אין להם אפשרות לשלוח גוי, הם שולחים שליח יהודי שיוך רגלית להודיע לנבדק, אם הנבדק גר רחוק, השליח היהודי נוסע אליו ברכב בשביל להודיע. מתנדבי הארגון מספרים, שחלק מהאנשים שנמצאו חיוביים לא היו בביתם, וחיפשו אחריהם ומצאו אותם בבית הכנסת כאשר הודיעו להם תשובה חיובית! למרות שהם כבר עשו בדיקה. את חלקם לא מצאו בביתם, כיון שהם נסעו להתארח בשבת! והמטרה בהודעה לסלק ג' חששות: א. שמה הוא עצמו נדבק ויבוא לידי חשש פיקוח נפש חס ושלום. ב. שמה הדביק כבר אחרים במשך הימים האחרונים. ג. שמה ימשיך להדביק מכאן ואילך. והתפרסם בשם הג"ר יצחק זילברשטיין (קובץ ווי העמודים ניסן תש"פ עמוד פו, וגיליון עומק הפשט מס' 273) והג"ר יצחק יוסף (במכתב שפורסם בתאריך כב אדר תש"פ, ובגיליון עומק הפשט שם), שהורו שאדם שנלקחה ממנו בדיקת קורונה, חלה עליו חובה להיות זמין בשבת ולענות לטלפון בשינוי. והוסיף הג"ר יצחק זילברשטיין כי מלבד הזמינות לשיחות הטלפון, על החולה לענות על כל השאלות שישאלוהו, וגם צריך להתפנות בשבת, על פי הוראות אנשי הרפואה. כי התשובה נצרכת לנבדק כדי להזהיר את כל מי ששהה בסביבתו, ובמידת הצורך גם להכריז לכל מי שהיה בבית כנסת פלוני שיכנס לבידוד מאות מייד. והדגיש, שהרופאים והמומחים מזהירים מפני סכנה גדולה שעלולה לגרום מאות מתים, ובוודאי נחשב למצב של סכנת חיים ופיקוח נפש, וכל מלאכה שעושה בימות החול כרגיל, מותר בשבת בשינוי. במיוחד לאור העובדה שנוהל שבת קובע לחייג בשבת רק לחולים מאומתים, נמצא שכרוך בשיחה זו פיקוח נפש. כי נגיף הקורונה מסוכן ברמה של פיקוח נפש ובמיוחד לקבוצות סיכון, והיו מקרים שהנגיף פגע בתפקוד הלב והפגיעה נשארה גם לאחר שהמחלה חלפה.

אמנם רבים עוררו שיש לאסור לענות לטלפון, א. משום שהשימוש בטלפון כרוך באיסור דאורייתא לדעת החזון איש, ב. וגם אם נאמר שאין בזה איסור דאורייתא מכל מקום לא התירו שבות דשבות אלא לחולה שאין בו סכנה הצריך למלאכה דוקא בשבת, ג. וגם אין לומר שדינו כמקום מצוה או מקצת חולי שהתירו שבות דשבות, כיון שמבואר במשנה ברורה שצריך דוקא מצוה גמורה, ומקצת חולי זה אינו כי סקרנות אינו בגדר מקצת חולי, ד. ואף אם תתעקש שסקרנות דינו כמקצת חולי מכל מקום לא התירו אלא שבות דשבות על ידי נכרי ולא על ידי ישראל כמבואר בפרי מגדים, וכן מוכח מהשולחן ערוך, ולכן, יש רבנים שלא הסכימו להתיר של הרבנים הנ"ל ופסקו לאסור לענות לטלפון בשבת, וכך פורסם מבית הוראה לעניני רפואה בראשות הג"ר שמואל אליעזר שטרן (במכתב מיוחד שפורסם מתאריך יום חמישי ג' תמוז תש"פ, הובא גם בגיליון עומק הפשט שם) וכן פסק הג"ר משה שארול (גיליון עומק הפשט) וכן הורה הג"ר שריאל רוזנברג (גיליון עומק הפשט שם) שאסור לענות לטלפון לקבלת התוצאות בשבת, כיון שלפי 'נוהל שבת' המעודכן אצל הגורמים הרלוונטיים, יש לחייג בשבת לשומרי תורה ומצוות רק במקרה של תוצאה חיובית, נמצא שברגע שרואה שמחייגים אליו בשבת, הנבדק כבר יודע שהתשובה חיובית, וממילא יכנס לבידוד מוחלט, ואין היתר לחלל שבת בקבלת השיחה. ויש עוד להאריך ואכמ"ל.

לקבלת הגיליון במייל: 7676400@gmail.com

המערכת: "שערי דעת" רח' המגינים 32 ת.ד. 1778 טבריה טלפקס. 077-4102298 דוא"ל: Shaare.daat@gmail.com

ניתן להיות שותפים באמצעות "נדרים פלוס" שערי דעת - טבריה

גליון לעמלי התורה ונשיאי דגלה בעיה"ק טבריה ת"ו

גליון מס' 106 פרשת 'נח' ו' חשוון ה'תשפ"א

דעת ומחשבה

ולב בנים על אבותם

פרשת השבוע פותחת בפסוק 'אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדברותיו, את האלוקים התהלך נח', ואת הפרשה הקודמת חותמת התורה בפסוק 'ונח מצא חן בעיני ה', ובמדרש 'בר"ר ט', ה') 'אמר ר' סימון, מצינו שהקב"ה עושה חסד עם האחרונים בזכות הראשונים, ומיין שהקב"ה עושה חסד עם הראשונים בזכות האחרונים, ונח מצא חן בעיני ה', באיזו זכות, בזכות תולדותיו".

שח הגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי שליט"א: היה זה בטבריה, כמעט על שפת הכינרת. הפנו את תשומת ליבי לשורה של עצים [אח"כ נודע לי, כי נקראים המה עצי הפיקוס], רבי עננים ועלים פרושים למרחב, אשר כמעט מכל ענף, כאילו גולשים אשכולות אשכולות של ענפים כלפי מטה, כשהם חודרים אל האדמה שמתחתם כשרשים. שאלתי מבינים: מה טיבם של שרשים אלו? ענו לי: כאשר שרשים, שדרכם ניזון האילן. דרכם נושם האילן. דרכם שואב האילן את מה שמזינה אותו הקרקע שמתחתיו. עליהם נסמך האילן, כתוספת לשרשים שתחתיו. שאלתי: "מניין שואבים שרשים אלו את כח צמיחתם. במה הם נאחזים.

- מן האילן, הישבו לי.
- ומניין שואב האילן את כוחו.
- מן השרשים כולם, מאלו שמתחתיו ומאלו שהוסיף הוא, האילן, עליהם, באשכולותיו.
- הפלא ופלא! הנה כי כן, זהו המהלך.
- מניין באים ה"בנים"?
- מן האבות.
- ובמה נאחזים האבות?
- בבנים.
- האין זה נפלא ביותר.
- הרי לך המחשה, בביאור כוונת המדרש. ככאילן, כן באדם. זהו המהלך. האב הוא המצמיח את בניו. אך כשזכה, בניו, הם גם המצמיחים את אביהם.
- אמנם גם כל צמח, בעצם, כן הוא, שהאילן מצמיח פירותיו, ובתוך הפרי מתבשל הזרע, אשר מתוכו יעלה אילן חדש.
- אבל במשל הפיקוס, או בדברי המדרש, נאמר הרבה יותר מזה.
- לא זו בלבד, שהאילן מצמיח זרע, שממנו יצמח אילן חדש.
- אלא שהאילן מצמיח "שורש", שממנו יינק אותו אילן עצמו. וזו היא הכוונה בעמקותה.
- יזכנו ה' להצמיח שרשים נאים שיחזקו את האילנו עצמו.

אז ישיר

שבע יפול, וקם צדיק

יושב לו בחור לומד בשמחה מתנענע על הגמרא מתמיד כל היום, כל רגע נהנה מרגיש טוב טוב "אורה זו תורה"

בתפילה כולו מלא רגש מתפלל כולו תחנונים על האוכל כבוונה מברך מאיר פנים לכל הבחורים

ופתאום ללא התראה מוקדמת החשק ללמוד נעלם במקומו מעליו עננה כלשהי רובצת בתפילה כמעט הוא נרדם

שגבר הבחור מרגיש הוא בטילן אותי התפילה כלל לא מעניינת מפסיק להתאמץ בלימוד התורה ממילא אני בתרדמת

לאן נעלם שואל בלי קול החשק והשמחה מדוע כ"כ יבשה התפילה בקצה העיני מבצבצת לה דמעה

בחור תתעודד אל תשכר אתה כרגע בעליה אני בעליה? אתה עושה צחוק זה לא נושא לבדיחה

תגיד לי בחור, כשהתינוק קטן הולך הוא עם הליכון גדול הוא קצת ומנסה לבד ונופל כבר בצעד הראשון

העלון מוקדש לרפואת היקר והנעלה ר' שמעון יה"ו בר שמחה בתור שאר חולי ישראל

שבת שלום ומבורך

גליון 106

